

ABSTRAKT

Hlavním cílem práce je rozšířit dosud známé poznatky o historii podniku Československá námořní plavba, a to v období od jeho založení v roce 1959 do roku 1989. Těžištěm poznání jsou zde rozhovory s bývalými československými námořníky vedené metodou orální historie. Vedle toho se práce opírá jednak o archivní materiály ze sbírek Národního archivu a Archivu bezpečnostních složek, jednak o dostupné literární zdroje. V textu je reflektována specifická tématu (provozování námořní plavby v zemi bez přímého přístupu k moři, navíc v podmínkách nedemokratického uspořádání státu) a je zde zpracována historie podniku samotného; největší měrou se však autorka soustředí na podmínky života námořníků. Kromě toho, že autorka prezentuje přímá svědectví, v nichž narátoři popisují, jak vypadal život a práce námořníků na československých námořních lodích, rozpracovává především tematické okruhy týkající se cestování, emigrace, působení komunistického režimu na námořních lodích a soukromého života námořníků. Autorka nenabízí jednoznačné závěry, její snahou je nahlížet danou problematiku z nejrůznějších úhlů pohledu. Námořníci nejsou zobrazováni jako výjimeční lidé, ale jako muži, pro které se práce na moři stala smyslem života, což zásadním způsobem ovlivnilo nejen je samotné, ale i životy jejich rodin.